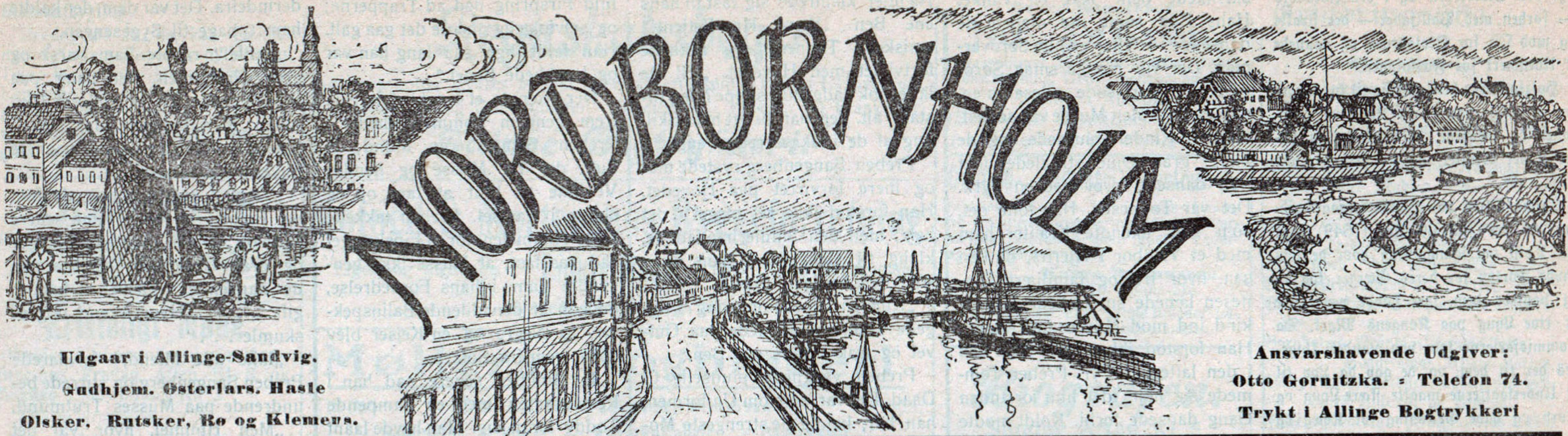

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Haste

Ølsker. Rutsker. Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 185

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 6 Ø.

Fredag den 13. Februar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1931

Sol og Sne.

I Sol og Sne, i Sol og Sne
gaar Foden Vejen frem;
men jeg kan ingen Vegne se,
om Vejen fører hjem —
Jeg kan kun høre Børn og Bjælder,
Sneens sarte Sang. —
Jeg kan kun se en Dag, der hælder
i dens kolde Klang.

Den hvide Regn, den hvide Regn
igennem Luften gaar.
En salig hvid og sølsom Egn,
et Aasyn af et Aar,
der gik min Vej og atter kommer
smilende igen.
Men Solen i en evig Sommer
smilende gaar hen.

Emil Bonnelycke.

Palæstina.

De indvandrede Jøders Stilling.

—0—

Striden mellem Jøder og Arabere i Palæstina har for en Tid formaaet at trænge andre vigtige Spørgsmaal i Baggrunden, som ellers nok kan give Regeringen nok at bestille. Blandt disse er Spørgsmaalet om Jødernes Indvandring i Palæstina et af de allervigtigste og giver til Stodighed Anledning til Gnidninger baade af økonomisk og anden Art.

Palæstina er som bekendt et Mandatland under engelsk Styre, og Mandatbetingelserne paalægger Administrationen at »lette den jødiske Indvandring under passende Betingelser,« men at gøre dette saaledes, at »andre Dele af Befolkningen ikke bliver traadt for nær, hvad Rettigheder og Stilling i Samfundet angaar Mandatregeringen sidder som Følgederaf inde med en temmelig udstrakt Frihed til Fortolkninger og Forholdsregler; men det er efterhaanden blevet fastslaaet Praxis — efter Regler, der forøvrigt fornylig er blevet forbedrede —, at man indlader Jøder af den arbejdende Klasse uden Kapital paa Pas, der Tid efter anden udstedes til Zionist-Komiteen, at faguddannede Haandværkere skal besidde en Kapital paa 250 Pund Sterling, Folk af andre Erhverv en Kapital paa 500 Pund Sterling og endelig andre uafhængige Personer en Kapital paa 1000 Pund Sterling.

I de sidste 10 Aar er der indvandret 75,000 Jøder i Palæstina, og man anslaa nu Antallet af Jøder i Landet til 162,000, hvilket udgør 18 a 19 Procent af den samlede Befolkning, der anslaaes til 820,000. Af Resten er ca. 80,000 Kristne og 580,000 bosiddende Arabere: Endvidere findes en arabisk Nomade-Befolkning, maaske omkring ved 100,000, der ikke er taget med i Beregningen.

Arbejdsløse Jøder.

Et af de første Resultater af den store jødiske Indvandring i det sidste Tiaar var en kolossal Udvidelse af

Arbejdsløsheden. Det store Flertal af Indvandrere var ikke indstillet paa at tage fat paa Landbrugsarbejde, og skønt Industrien blev udvidet betydeligt, og skønt store offentlige Arbejder blev sat i Gang, kunde Udvidelserne dog ikke holde Trit med det stadig voksende Tilbud af Arbejdskraft i Byerne.

Der er derfor ikke noget overraskende i, at Antallet af arbejdsløse Jøder i 1927 naaede sit Maskimum: 8000 (med paarende sikkert ca. 30,000). Disse Familier maatte friste en Tilværelse, der sikkert nærmere maa beregnes som uudholdelig, idet 10 Shillings pr. Uge var alt, hvad Zionist-Organisationerne saa sig i Stand til at byde. Igangsættelsen af store nye offentlige Arbejder ved Zionisternes og Statens Hjælp betød derfor en uhyre Lettelse, og efter at der i Løbet af 1928 var kommet nyt Liv i Industrien, er det lykkedes at bringe Arbejdsløshedstallet ned paa et normalt Niveau.

Forbundet af Fagforeninger er en meget stærk og stridslysten Institution, skønt den er sammensat af talrige Grupper med højst forskellige politiske og økonomiske Synspunkter. Med sine 25,000 Medlemmer er Forbundet kompetent til at forhandle med Regeringen paa de jødiske Arbejders Vegne, og at der f. Eks. i Kontrakten om Udførelsen af Arbejdet ved Haifas nye Havn er blevet indsat en Passus om en »rimelig Løn«, er et af de sidste Eksempler paa Forbundets Resultater i Praxis.

Cooperative Foretagender.

Fagforeningerne foretrækker den cooperative Form for alt industrielt Arbejde, som de paatager sig eller medvirker til, og foruden deres Bønder-Samfund findes nu under deres Kontrol 50 eller 60 smaa produktive Samfund med ca. 700 Medlemmer. Metalværksteder, Bogtrykkerier, Skråderier, Transport, Børstenbinderier og Frisører er Eksempler paa saadanne forskellige Grupper, der staar under direkte Ledelse af Fagforbundet og Arbejdernes Bank. Adskillige af disse Foretagender klarer sig udmærket, medens det vistnok for en Del gælder, at de kun bliver opretholdt i Agitationsojemed. Det er sikkert ogsaa netop derfor, at Regeringen — trods Pres fra Fagforeningens Side — er ret maadeholden med at udstede Pas til Personer uden nogen Kapital.

Bønder-Samfund.

Som før nævnt var kun en meget ringe Procentdel af de indvandrede Jøder oprindelige Landmænd eller indstillet paa at tage fat paa Landarbejde. Det er let forstaaeligt at den store Tilstrømning til Byerne meget let kunde betyde en Katastrofe for hele Indvandringsplanen, og det taler derfor til Ære for Zionisternes, at ikke mindre end 32,000

Jøder — eller 20 Procent af Jøderne i Palæstina — nu er beskæftiget ved Agerbrug.

Der findes nu 120 Landbrugs-Kolonier eller Bønder-Samfund, 43 i Judæa, 60 i Galilæa og 17 i Samaria. Mange af de senere Kolonier er grundlagt paa Jord, der tilhører det jødiske National-Fond, et zionistisk Selskab, der daterer sig fra 1907 med det direkte Maal at erhverve Jord i Nationens Interesse. Kolonierne er af to forskellige Typer; der er den cooperative eller kommunistiske Koloni, kaldet Kvuzah, og der er Husmands-Kolonien kaldet Moskav Ovdim. Den førstnævnte, som gerne ledes af en specielt landbrugskyndig, foretrakkes af Fagforbundet. Arbejderne modtager enten en fast Løn eller Andel i det aarlige Udbytte eller begge Dele. De kommunistiske Metoder appellerer til de jødiske Idealere; alt Arbejde bliver gjort til det fælles Samfunds Bedste uden Tanke paa Vinding for den enkelte.

Forøget Produktion.

Arbejdet i Husmands-Kolonierne foregaar vel nok — om man saa maa sige — mere dagligdags, men ogsaa uden den sværmeriske Begejstring, som findes hos Kommunisterne. Hver Mand er ansvarlig for sin egen Fortjeneste eller Tab, men Køb og Salg foregaar gerne i Fællesskab.

Men hvilke Ideer og hvilken Filosofi, der nu end ligger til Grund for de forskellige Kolonier, saa kan Jøderne overalt notere en meget betydelig Fremgang i Produktionen. Jøderne producerer saaledes gennemsnitlig 50 Procent mere Hvede paa deres Jord, end der produceres paa tilsvarende Jord hos Araberne, og ogsaa Frugtudførslen er gaaet overordentlig frem i de senere Aar.

— En meget stor Vanskelighed for den fortsatte Indvandring af Jøder ligger i, at Priserne paa Jord skrues meget betydeligt op paa Grund af den pludselige Efterspørgsel. En Masse-Indvandring vil naturligvis forøge disse Vanskeligheder overordentligt. De senere Tiders Stridigheder med Araberne har ogsaa belært om, at det vil blive meget farligt at skride til en ligefrem Ekspropriation af Jorden — og det er vel nok disse forskellige Grunde der faar den engelske Regering til at indtage det Standpunkt, at den ikke ønsker, at Virkeliggørelsen af det zionistiske Ideal skal foregaa i et altfor hastigt Tempo.

Fra gamle Protokoller.

—0—

Det tilkom Rutscherboerne at holde Bagt i Artillerivagten paa nordre Hammer, derfor havde Jørgen Hansen fra Rutscher Bagten Matten den 18de Februar 1707, da han saa Hans Vid-

strup og Erik Arvidsen med to Baade ro ind mod Hammeren ved »Hifferskansen«, derefter roede de ud igen og saa til Sandvig, medens de flæbte et Lov efter sig. Andre vidnede, at de havde bjerget et Anker fra et Brag og flæbt det op paa Klippen udfor »Sandvig Bagt«.

Mads Hartvig i Sandvig var Angiver af Bragtyveriet, og Strandrideren meldte ogsaa, at nogle Indboanere havde omgaaedes ulovlig med Braggods. Et Anker, Redskab, Strin osv. var bjerget og bortført; men der var for mange om det. Blandt de sigtede var Prokurator Mogens Clausen, Løjtnant, Købmand, Skipper og Volsbruger, Sættedommer og Kirkeværge Hans Jespersen, Byltaptajn Anders Larsens Søn Lorentz Andersen, en hel Del Folk fra Rutscher og Olser var ogsaa med — ja fortalt hele Egnens Borgerskab blev inddraget i Sagen. Noget stulde der aabenbart ste; men straffe alle disse gode Mænd lod sig nok ikke saadan arrangere. Resultatet blev da, at de alle frikendtes paa Grund af modstridende Vidnesbyrd, saa Dommeren aldeles ikke kunde finde ud af det. Derimod domtes Anmelderen Mads Hartvig til at betale Omføstningerne for Retten.

Mogens Clausens Broder Berrild sad som før medbest paa Morderen Hans Hansens Gaard. I Anledning af en Sag om Gæld til Ranne Kirke, blev Gaarden vurderet. Den havde Stuelænge mod Nord, en Længe østen i Gaarden og en Længe Vesten i Gaarden, Gaardsrum og Have. Den vurderedes til den betydelige Sum af 140 Slettedaler og maa have været den største eller næststørste Gaard i Sandv.

Holzforsker Hans Christensen var meget nidkær i at varetage Majestæts Interesser og passede nøje paa med Brændehugst, Lynggrubning, Tørbefæring og Græsning paa det, som han kaldte Kongens Lyng eller Wildbane. Hvad Slotslyngen angik, saa gjorde nok Folk, hvad der passede dem, derfor stulde der nu statueres et Eksempel.

Den 14. Jan. 1709 stod Jep Nielsen Skildvagter paa »Chatten« paa Hammershus Fæstning og observerede da 3 Mand med Hest og Vogn ifærd med at rive Lyng paa Slotslyngen. Skildvagten meldte det til Løjtnanten Christoffer Olsen Sonne, og denne beordrede Corporal Olmand Rasmussen med to gemene til at bringe dem alle til Slottet. Det var Willum Hartvig og hans Søn Hartvig Willumsen, der havde lejet Anders Hartvig til Arbejdet. Hartvig Willumsen fulgte dog ikke med længere end til »Krugledet« (Kroledet ved Slotskroen?).

Flere andre blev ogsaa attrapperede og fik Hest og Vogn konfiskert paa Slottet, og Sagen bragtes for Retten, hvor adskillige blev tiltalte for uden Tilladelse af have revet Lyng paa kgl. Majestæts Udmark, kaldet Slotslyngen.

Bengt Andersen, Ladefoged fra Klemens, vidner at i hans Tid, da han var Ladefoged paa Slottet udi Oberst Mortens (1674) og salig Thomas Finkes Tid (1676) fik ingen Lov til at rive Lyng uden dem, som havde Dyrigheds Bevilling, og det var Niels Jørgensen, som boede i den Gaard Mons

Clausen paabor — og Hans Jørgensen Birkfogeds Gaard, som nu hans Søn Jørgen Hansen paabor. — I General Løvenhjelm's Tid (1662—74) var Slotslyngen indgærdet, som nu kan ses.

Jørgen Hansen, Rutscher vidnede, at han havde været Tjenestefarl for Oberstløjtnant Blinck for 24 Aar siden, og han havde den Befædt, at ingen maatte hugge eller rive; men kom Niels Jørgensen eller Hans Jørgensen, stulde han lade dem passere.

Kaptajn Niels Nielsen Bredensgaard siger, at Slotslyngen gaar til et Gærde op til Vondemarken. — Han havde set mange heute Lyng og havde ogsaa selv gjort det; men hver Gang med Dyrigheds Tilladelse.

Wesft Petersen flyttede for 36 Aar siden fra Rutscher til Olser. Fortæller at der blev revet Lyng vesten for Albert Skædders Hus paa Slotslyngen. General Løvenhjelm havde dette Stykke indgærdet. Paa de Tider var der store Træer sønden for Slottet baade Eg og Birk, og ved Alekistedammen var et Led, og der boede en Mand i det Hus, som Albert Skædder nu paabor, som hed Hans Friberg, som stulde tage Vare paa samme Led, om det kom op om Sommeren for Generalens Heste og Hoppers Styld, at de ikke stulde komme ud. De fornævnte store Træer blev hugget til Slottets Fornødenhed af Vønder fra Rosen, Røster og Olser; men om de blev brugt til Brændsel, som Manner er paa Landet eller til Reparationer, det vidste Wesft Petersen ikke. Træerne stod i Dalene og Lyngen paa Bakkerne.

At der i Tiden ved 1662 fandtes store Træer i Dalen Syd for Slottet, forekommer mig meget besynderligt. — Slottet gjorde jo den Gang — i Opstandstiden — i høj Grad Tjeneste som Fæstning, og det maa derfor anses for meget ubehøvet lige under Fæstningen at have et Omraade, hvor Fjenden uset kunde opholde sig.

Peter Hyldebrand af Løsebæk fremstod og sagde, at Allinge-Sandvigboere har haft deres Kvæg og Væster til Græsning paa Vestemarken og frit gravet Tørv og revet Lyng i Slotslyngen.

Mogens Clausen anker over, med hvad Ret Fændrikken Mathis Ruofoug i sin Svoger Holzforskerens Navn har til at tage Vogn og Læs bort med Magt til Slottet fra alfar Vej og for Dvæne af Ejerne, deres Folk og Børn.

Holzforskeren spørger da M. Cl. om han kan bevise nogen Adkomst for sig angaaende Slotslyngen — i Hans kgl. Majestæts Alming Skov — som regnes til at være kgl. Majestæts Wildbane, »hvor der de store Wildbjørter og Hinder i stor Mængde følges ad«.

M. Cl. hævder, at kgl. Majestæt ikke de sidste 40 Aar har hævdet Ejendomsret til Slotslyngen, men Birkets Beboere samt dem, som har Hammershus' Auling har Lovhævd paa frit Brug af denne Udmark. — Kommandanten faar 6 Læs Brændsel og Garnisonen ogsaa 6 Læs aarlig.

Om en Arrestation hedder det: »Soldaterne tog Læsset til Slottet, og da de kom til Krugledet eller Slotsledet kaldet...«

Dette Led har sandsynligvis været

ige ved Slotsbroen og i den Jordbois — forhen med Ballisader — der straffe sig mod Øst for Slotsbroen og dannede et Udenbælt for Fæstningen.

Holzføreren henholdt sig til fgl. Ordre om at påse paa i alle Lyng og Bildbaner og hævdede, at Slotslyngen hører under Slottet og er Hammershus tilhørende.

Mons Olsen paa Hølløndergaard vidner, at der for 60 Aar (1649) siden var Tvist om samme Sag, hvor de, som havde Fortov for deres Gærder, tog ud og pantede dem, som havde været ude at rive Lyng paa Kongens Mark. Da Commissarierne kom paa Landet, klagedes der til dem, og de gav da Lov til at Underfæsterne maatte fære Lyng og Tørv og have Græsning for Kvæg og Hæfter. Lyng og Æne blev da estimeret for ordne bøge (?)

Lars Nielsen havde i Løvenhjelms Tid været i Kongens Lyng med sin Fader og revet Lyng. Da kom Generalen forbi. Fader tog da Huen af og bad ham ikke være vred, fordi han havde været i hans Mark. Hertil svarede Generalen, at han maatte rive 10 Læs, om han vilde, da der var nok af det Djævelskab. Anders havde været der i 8 Dage og Nætter og revet Lyng og ingen havde fortrædiget ham.

Retten gik imidlertid de sluttige Lyngrivere imod. Sorgen hamen døntes til at bøde Heste og Vogn til Kongen samt 6 Daler til høj grevelige Excellence Hr. Oberjægmesteren og 3 Daler i Omkostninger.

De andre fik lignende Straffe og alle advarede for Forfremtiden mod sligt.

Mogen Clausen maa til Slut have ført Sagen for Holzføreren, for han fik som Belønning herfor fri Hugst i Slotsmarken og Egis Klipper.

Saaledes dømt paa Hammershus Riksfeting den 3. Juni 1709 — at efterkomme under Udsæd efter Løven.

Dommen blev senere appelleret til Landstinget.

R. E. S. Koeboed.

Karnevallet.

En munter Fortælling af KAJ BRUSEN.

—o—

„Jeg skal være Sørøver, Hr. Sangenberg,“ havde Musse sagt og set vigtig ud, „med rød Bluse og røde Benklæder og Hue. De kan tro, det bliver spændende. Og Hr. Tønnesen skal være Tyrk. Det er kedeligt, at De ikke kan komme med, men De skal jo desværre arbejde over.“

„Det skal jeg desværre,“ havde Preben Sangenberg svaret. Han havde tilmed faaet hyklet saa stor Sorg frem i sit Ansigt, at Musse uvilkaarligt var kommet til at sukke.

Nu sang han højt af Glæde, medens han med travle Fingre trak i den Uniform, som hans Ven, Politibetjent Vamdrup saa velvilligt havde overladt ham. Musse vilde sikkert gøre store Øjne, naar han alligevel kom med til Karnevallet — og som Betjent med Knippel og det hele. Det var vel nok en god Ide. — For ikke at tale om Tønnesen, den lille tykke og vigtige Rinoceros, der altid gik rundt og blærede sig, fordi hans Inkassobureau gik saa godt.

Preben Sangenberg lo triumferende ved sig selv og klistrede et drabeligt stort forlorent Fipskæg fast til sin Hage. Saa satte han Chakor'en paa Hovedet og saa sig i Spejlet. Han var vellykket, syntes han selv. Uniformen klædte ham, og Fipskægget gav hans Ansigt et ligesom venligt Præg. Med faste Skridt vandrede han ned ad Trapperne, ned paa Gaden og vinkede ad en Taxa.

„Jeg skænker Dem en Rosel!“ sang smaa tilfredse Haremsdamer, da han traadte ind i Balsalen. Han

skænkede dem ikke en Tanke. Hans Blik søgte ind mellem de dansende — efter en lille Sørøverpige. Der var mange smaa Sørøvere. De var søde allesammen, syntes han. Men Musse var sødest. Hendes Kinder blusede, og de klare, graa Øjne straaled, idet hun dansede forbi med en Tyrk. Det var Tønnesen. Han følte det, som stak ukendte Kræfter ham med et Vridbor i Hjertet, da han saa, hvor frit og familiært Tønnesen lændede sin laskede Basunkind ind mod Musses fine Ansigt. Han forstod ikke, hvad hun saa i den latterlige Fyr. Preben rømmede sig højt, idet hun for anden Gang dansede forbi. Koldt mødte hun hans Blik, Musikken tav, og Lysene slukkedes halvt.

„Pause!“ skreg en Munk og kildrede Haremsdamerne under Hagen. Preben Sangenberg fulgte med Blikket Tyrken og den lille Sørøverpige. Han saa dem sætte sig ved et festligt dækket Frokostbord, og straks efter listede han hen og tog Plads ved et mindre Bord ved Siden af. Forgæves søgte han at fange Musses Blik. Hun lo og saa med tindrende Øjne paa Tønnesen, der havde rejst sig og holdt Tale. En ligefrem genial Idé opstod i Prebens Hjerne. Musse havde ikke genkendt ham. Hun skulde have sig en ordentlig Overraskelse.

„Saa fremt De ønsker at undgaa unødigt Opmærksomhed,“ skrev han med store sikre Bogstaver paa et Stykke Papir: — saa rejs Dem straks og følg med. De er anholdt. Man har længe haft Dem i Kikkerten . . .“

Han foldede Papiret sammen og slentrede over mod Fællesbordet. Han saa ikke det Udtryk af Rædsel, der lagde sig over Tønnesens Ansigt, idet han stillede sig op mellem Musse og ham og lagde den lille Seddel paa Bordet. Han saa ikke at det var Tønnesens skælvende Haand, der greb den. Langtsomt slentrede han tilbage forbi sit Bord og ind i et lille, halvt oplyst Separatværelse. Han gav sig god Tid, Musse kendte jo hans Skrift, og hun vilde sikkert komme efter ham; men hun skulde jo først læse Sedlen. Han lo ved Tanken om det Ansigt, hun vilde stille op, naar hun stod overfor ham. „De er anholdt!“ vilde han sige med brøsig Stemme og saa tage Fipskægget af. Musse vilde sikkert le og klappe i Hænderne, naar hun saa, at det var ham. Hun vilde le og glemme Tønnesen. Der lød listende og forsigtige Skridt. Han vendte sig, Ryggen mod Døren, og lod som han interesseret betragtede Lysekronen i Loftet. Der var nogen, der rømmede sig — ligesom undskyldende — bag ham. Hastigt snurrede han rundt paa Hælen for i næste Sekund at udstøde et langt, forbauset Udraab.

Foran ham stod Tønnesen — med et bønfoldende Udtryk i sit Ansigt. Han var ligbleg, Tænderne klappede i hans Mund.

„Naadel!“ stønnede han og stirrede ud for sig med et tomt, hjælpeløst Blik.

„Naadel!“ gispede han igen og faldt paa Knæ. — „Lad mig slippe — bort — Grænsen — for min Kones — og mine Børns Skyld . . .“

„Kones og Børns Skyld!“ Preben Sangenberg greb sig forbauset til Panden. Foran ham laa hans Rival paa Knæ og bad om Naade og talte om Kone og Børn. Preben anede ikke, at Tønnesen i det hele taget var gift. Det gjorde Musse heller ikke. Hans Ansigt fik Udtryk af Lede, medens han betragtede Tønnesen, der med begge

Hænder klamrede sig fast til hans ene Ben. „Kære Hr. Betjent!“ smiskede Tønnesen og rokkede fortvivlet med Hovedet. „Vil De ikke nok lade mig slippe? Jeg tilstaar alt. Jeg har brugt hver Skilling af de indkasserede Penge.“

Preben Sangenberg rystede mer og mere forvirret paa Hovedet. Han forstod ikke ret meget af det hele; men den Smule, han fattede, klang til Gengæld i hans Øren som den herligste Musik.

„Kun en Times Forspring?“ tiggede Tønnesen dernede paa Gulvet og trak i hans ene Ben.

Preben vaagnede pludselig til Daad. Det var, som om Uniformen, han bar, kaldte de strengeste Moralprincipper frem i hans Bryst.

„Nej!“ raabte han med Tordenrøst og listede Kniplen frem af Baglommen. „Ikke Tale om, De skal have Lov til at slippe. Op med sig og tilstaa færdig. Der maa være meget mere.“ Han vilde trække sit Ben til sig; men Tønnesen holdt fast.

„Slip endelig!“ raabte han harmfuldt og tjattede Tønnesen over Knoerne med Kniplen.

Hans Hjerne arbejdede under Højtryk. Det stod ham ikke rigtig klart, hvad han skulde stille op med Manden. Om han skulde spille Rollen videre, arrestere Tønnesen — eller lade ham løbe. Mest tilbøjelig var han trods alt til det sidste. Det kunde jo bringe hans gamle Ven i Forlegenhed, dersom det kom for en Dag, at han havde laant sin Uniform ud.

Preben Sangenberg var saa optaget af disse Grublerier, at han ikke observerede det lurende Glimt der kom til Syne i Tønnesens Øjne. Hans Tanker var saa fjernt fra Rævestreger, at han først, da det var for sent, greb ud med Hænderne efter et Støttepunkt, idet et brutalt Ryk i Benet rev ham ud af Ligevægt og fik ham til at tumle rundt paa Gulvet. Han følte et haardt Slag mod sin Nakke. Han vilde rejse sig, men kunde ikke. Som gennem Taager saa han Tønnesens hovererende Ansigt bøjet ned over sig.

Han vilde ogsaa skrike paa Hjælp, da han mærkede Uniformen, ja, selv Benklæderne blive flaaet af sig, men heller ikke dette lykkedes ham. Det eneste han fik Lov at beholde var Skægget — men Tønnesen anede jo ikke, at det var falsk. Hjælpeløs maatte han finde sig i, at Forbryderen med en djævelsk Latter bandt sine grønstribede Tyrkerbenklæder om hans Ankler og Haandled. Inde fra Balsalen lød Latter og Skæmt og Musik. Preben Sangenberg mærkede Sveden briste frem paa sin Pande, da Skurken pressede et Lommeklæde ind mellem hans Tænder og rullede ham ind under en Sofa. Gennem Dørspræken saa han Karnevalsgæsterne vige til Side for Manden, der i Politiform jog ned ad Trapperne i vild Flugt. Han hørte et dybt Bums — efterfulgt af et langt Klageskrik og saa Folk stimle sammen. Forrest var Musse. Saa mistede han Bevidstheden.

Han vaagnede ved at nogen sparkede ham paa Næsen. Det gjorde ondt. Med stort Besvær fik han vendt sig, saa Sparkene til Afveksling ramte ham i Nakken. Han følte den kolde Sved pible frem paa sin Pande, da han pludselig hørte Musses Stemme. Det var Musse, der sad ovenover ham i Sofaen og mishandlede ham. Hun talte med nogen. Hendes Stemme lød højt og indigneret.

„Det skulde forbydes Politiet at bevæge sig med den Hastighed“, sagde hun. „Tænk Dem, jeg stod jo selv og saa Betjenten styrte i

fuld Firspring ned ad Trapperne; og selvfølgelig maatte det gaa galt. Han faldt lige saa lang han var og brækkede Benet.“

Der trængte et langt befriet Suk frem gennem Lommeklædet i Preben Sangenbergs Mund; et Suk, der fik Musse og hendes Veninde til brat at fare op og skrike i Rædsel. Preben takkede stille Himmelen, for at Fipskægget sad saa fast, at Musse ikke genkendte ham i hans Fornedrelse, da han af den tililende Balinspektør, to Negre og en Kejser blev halet frem fra Sofaen.

Ti Minutter senere sad han i Restauranten med en dampende Toddy foran sig. Han havde laant et Smokingsæt af Selskabslokalerne Indehaver, Hr. Petersen. Han nippede til sin Toddy og fortalte en spændende Historie om den fule Røver, der havde overfaldet ham og ranet hans Tøj. Hans Blik blev saa indadvendt, da Hr. Petersen til Gengæld fortalte ham om Politimanden, der havde brækket Benet.

„Hvor ligger han?“ spurgte Preben. „I min Dagligstue!“ oplyste Hr. Petersen.

„Jeg tror, jeg gaar ned og ser til ham —“ og Preben Sangenberg rejste sig og slentrede ind gennem Balsalen. I en Krog sad en Sørøverpige og pudrede sin Næse. Det var Musse.

„Frøken!“ sagde han med højtidelig Røst, „vil De følge med mig et Øjeblik? — ned i Petersens Dagligstue. Der er noget, jeg godt kunde lide at vise Dem.“ Musse stod et Øjeblik, saa betænkte hun sig, saa vandt hendes Nysgerrighed Overhaand.

Patienten laa alene. Hans Ansigt var kobberødt. Ved Siden af Sengen laa paa en Stoleryg Betjent Vamdrups Uniform.

„Tønnesen,“ skreg Musse forfærdet, idet hendes Blik faldt paa Skikkelsen i Sengen.

„Naadel!“ stammede Tønnesen da han fik Øje paa Sangenberg. Hans Ansigt farve blev som Poseblaat.

„Slyngel!“ væsede Preben og glemte nogle Sekunder, at det var en Patient, han havde for sig. „Vil De saa gentage Deres Tilstaaelse! Vil De indrømme, at De er en væmmelig Bedrager —?“

Manden i Sengen nikkede og fugtede sine tørre Læber og saa bønligt ud for sig.

„Himmel!“ hviskede Musse og greb sig til Hjertet — „bekræfte, at De har stjaalet mit Tøj — at De er gift — og har mange Børn!“ — Preben var stadig streng.

„Himmel!“ hviskede Musse igen.

„Jeg tilstaar,“ mumlede Tønnesen forpint.

„Slubbet!“ Preben Sangenberg afsluttede Forhøret. Hans Stemme blev en Smule mildere. „De har gjort i Nælderne, Tønnesen,“ sagde han og saa faderligt paa den angrende Synder. „Hvor meget drejer det sig om?“

„Fem Tusind!“ lød det i stille Sukken.

„De er solgt til Stanglakrits, Tønnesen,“ gentog Preben Sangenberg og greb fast i Spidsen af Fipskægget, — „men jeg vil lade Naade gaa for Ret. De fem Tusind kan De ydermere laane af mig, — Men saa maa De for Fremtiden love mig at holde Dem paa Maatten og holde Dem fra —“ Han tav og vendte sig mod Musse, hvis Øjne hvilede store og beundrende i hans. Med et Ryk rev han Fipskægget af.

„Preben!“ kaldte hun. „Preben — er det Dig — Dem?“

„Ja, det er mig,“ hviskede han beskedent og førte hende ud af Dagligstuen. Der lød nogle Lyde

derinde fra. Det var dem, der kaldte ham tilbage til Sygesengen.

„Stille!“ raabte han barsk og greb Uniformen, der hang paa Stoleryggen. „De er afsløret Tønnesen. Men Pengene maa De alligevel komme og laane, naar De bliver rask —“

„Tænk,“ sagde Musse, da hun og Preben en halv Time senere sad og spiste Flødeskumskager og drak Chokolade og saa paa de dansende. „Tænk, at han er gift Hvor Mænd dog er skumle . . .“

„Ikke alle Mænd,“ forklarede Preben Sangenberg og stirrede beundrende paa Musses Trutmund.

„Men Himmel, hvor var det spændende,“ fuldendte Musse og syntes ikke at have hørt hans Bemærkning . . . „Saa kom De alligevel til Karneval, Preben? Det var næsten det aller mest spændende. Og tænk, at det var Dem, der afslørede ham. Hvor maa De være dygtig. De har maaske vidst det hele Tiden?“

„Ja —“ svarede han i fuld Overensstemmelse med de Tanker, der rørte sig i hans Indre. Han sad og tænkte paa, hvor højt han elskede hende. Og det havde han jo vidst hele Tiden.

Musikken begyndte en Fox-Trot.

„Kom!“ sagde Musse og rejste sig. „Skal vi?“

To Sygepassere bar en Baare gennem Balsalen — ned i Ambulancen, idet de dansede forbi.

„De danser meget bedre end Tønnesen,“ hviskede Musse og sparkede i det samme ud med sine fine, slanke Silkeben.

By og Land.

—o—

Til Karneval.

Inde paa Hotel Allinges Sal træffer vi Selskabelig Forenings energiske Formand, Hr. Ing. Andersen, travlt beskæftiget med at omdanne Salen til et lille Tivoli.

En Stab af frivillige Arbejdere hamrer og saver, tegner og maler og lægger en Energi for Dagen, som var det Akkordarbejde efter højeste Lønningsskala.

Rundt om i Hjemmene hersker en Travlhed uden Lige; der klippes og syes og komponeres de mest fantastiske Dragter til Pjerrot, Harlekin, Columbine, Ridderen uden Frygt og Dadel, Prinsen og Prinsessen og alle de andre, som skal deltage i Festen for Prins Kavneval!

Hvorfor kommer denne pludselige Udfoldelse af Energi, denne Trang til for en enkelt Aften at „slaa Gækken løs“ — at leve sig ind i et Drømmespind, der brister?

De adstadige ryster paa Hovedet af al denne Daarskab, der som en vild og utojlet Bølge skyller ind over Landene og søger at rive alle med; men mon de alligevel ikke paa Bunden af deres Sjæl føler Trang til, blot for en Stund, at glemme det daglige Livs Trivialitet.

Det er jo selve Livsglæden, Energien, der, ligesom ude i Naturen, har været bastet og bundet af Vinterens Kulde og Is, og nu, ved det første Tegn paa Foraar, sprænger sit Panser og vælder ud over alle Bredder — det er som Puppen, der sprænger sit Hylster og flager ud som en straalende Sommerfugl — det er Naturmensket i os, der vaagner op til fornyet Daad!

Derfor har denne Foraarets Glædesfest holdt sig usvækket gennem Tiderne, derfor maa vi slaa os løs — om end kun for en eneste Nat — og fejre Prins Karneval!

Paa Gensyn i Morgen.

&.

Alle kan gratis

blive Abonnent paa Nordbornholm mod at betale Forsendelsesporto — 1 Kr. pr. Kvartal.

Diamantbryllup.
Fredag d. 20. ds. kan Tække-
mand Anders Espersen og Hustru,
Tejn, fejre deres Diamantbryllup.
Espersen er vistnok Bornholms
ældste Tækker, og han kan end-
nu lægge et Halmtag paa den
gode gammeldags Maner.

Grantræer
i alle Størrelser er til Salg paa
Vestre Rosendalegaard.
Tlf. Rutsker 28.

Kristeligt Møde
afholdes i Forsamlingshuset Ham-
mershus **Fredag** Aften Kl. 8 og
Søndag Eftermiddag Kl. 3.
Alle velkommen.
Clara Nelson. Signe Clausen.

Ekstra gode
Fastelavnsboller
faas **Søndag** og **Mandag**.
Bager P. Holm.

paa Afholdshotellet. God Musik.
Lørdag den 14. Februar Kl. 7
afholdes af Idrætsforeningen
Stor Maskerade

Ølsker Husmandsforenings
Generalforsamling med sædvanlig
Dagsorden afholdes i Forsamlings-
huset Fastelavnsmandag d. 16 ds.
Kl. 4.
Kl. 7,30 festlig Sammenkomst
for Foreningens Medlemmer.
Opførelse af Dilettantforestillinger.
Enters ved Indgangen, Medlems-
kort fornyes.
Bestyrelsen.

Paa Kæmnerkontoret
i Allinge
bliver 1. April 1931 Plads ledig for
1 Kassererassistent 1800 Kr. aarlig
1 Elev 1200 — —
Kassererassistenten maa have
Kendskab til Bogføring paa et
Kommunekontor, og skal deltage
i alt forefaldende Arbejde. Ansæt-
telse med et halvt Aars Prøvetid
Eleven maa kunne skrive paa
Maskine og have noget Kendskab
til almindeligt Kontorarbejde og
helst noget Kendskab til Stenografi.
Ansøgninger indgives til Byraa-
det inden 1. Marts d. A.
Allinge-Sandvig Byraad
den 10. Febr. 1931.
M. Bloch.

K. F. U. K.-Møde
Allinge Søndag 7,30.
Lysbilleder fra Indien. Alle velk.
K. F. U. M.-Møde
Allinge Torsdag 7,30.

Husk
mit store Udvalg i
Strømper.
Billigste Priser.
Alle Kvaliteter.
Alle Størrelser.
Heluldne Strømper
fra 75 Øre pr. Par.
Allinge Messe
ved **Th. Holm.**
Telefon 100.

Køb danske Varer
og De gavner det
danske Landbrug og
Industri og skaffer
Arbejde til Landets mange arbejds-
løse.

Regnskabsbøger
og Protokoller leveres billigt efter ethvert Skema. Hurtig Ekspedition.
Sygekasselove og Kontrolbøger. Formularer, Attester og Blanketter.
Allinge Bogtrykkeri.

Kotoed & Mortensens Byggeforretning
Ligtøj og Ligsenge. **Ligkistelager.** Ordning af Begravelser.
Telefoner 77 og 79.

Møllers Bogbinderi
Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

MAGASIN DU NORD Benyt **Lejligheden**
og gør Deres Indkøb ved vort aarlige Udsalg.
Foruden de 10 pCt., som vi giver ved kontant Køb,
bortsælges en Mængde Rester af Kjøletøj, Gardiner, Bomulds-
tøj, Lagenlærred, Bolster, Drejler, Pyjamasflonel, Dowlas, Me-
dium, bleget og ubleget Stout o. s. v.
Ligeledes har vi endnu nogle sorte og kulørte Dame-
frakker i gode Størrelser, som udsælges fra 6—8—10—12 Kr.
Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.
Victor Planck, Allinge.

Hasle Kalkværk **Altid friskbr. Kalk.**
Brændt Gødningskalk er den bedste.
Forlang Tilbud.
Tlf. Hasle 102. Tlf. Rønne 393.

Gudhjem Manufakturhandel.
Aarligt Udsalg
Ekstra Tilbud!
For at skaffe Plads til Foraarsnyhederne sælges hele Lageret
af Damekonfektion og Kjoler til nedsatte Priser. Enkelte ældre Frak-
ker og Spadersedragter, prima Stoffer, bortsalges for 10—15—20 Kr.
NB. Restpartiet af broderede Lyseduge og Kaffeduge sælges
med 20 pCt. Rabat.

Georg Jørgensen, Telefon 58.
Alle Tryksager
saasom
Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort
leveres bedst og billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

Køb paa Deres egen Egn!
—o—
Denne Opfordring lyser ud af
alle Blades Spalter og gentages
af enhver Forretningsmand. Og
den er ogsaa berettiget, thi en af
Grundbetingelserne for et Samfunds
Trivsel er Solidaritet. Enhver god
Borger bør i egen Interesse handle
i den By eller paa den Egn, hvori
han selv ønsker at eksistere, og
bør det erindres, at har den
handlende ikke lige netop den
Vare, man ønsker, kan den skaffes
Man bør huske, at for hver
Krones Fortjeneste man unddrager
sin Bys eller Egn's Forretningsfolk,
formindsker man disses Skatteevne
og Købeevne i tilsvarende Grad.
Landboerne bør ogsaa købe i
den By eller paa den Egn, de føler
sig knyttet til, da de altid har større
Mulighed for at blive tilfredsstillt
ved Køb, naar det gaar gennem
en stedlig handlende, som for at
beholde sin Kunde maa drage
Omsorg for at denne bliver be-
handlet saa godt som muligt. Den
stedlige Købmand ser i Egnens
Beboere sine stabile Kunder, hvis
Tilfredshed er ham en Eksistens-
betingelse.
Slakteriets Udsalg, Allinge.
Friske Varer Onsdag og Fredag.
Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad.
Medisterpølse, Fars,
Bayerske Pølser, Knæpølser
Røget **Medisterpølse og Sylte.**
hjemmesmeltet Fedt.
Forskelligt Paalæg.
Dina Sørensen, Tlf. 38.

Overretssagfører
Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbøbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.
Gruppe-, Industri-, Portræt-,
Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste-
og Kreatur-Fotografering udføres over-
alt paa Bornholm uden ekstra Veder-
ag for Befordring.
Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.
Forstørrelser efter gamle Billeder ud-
føres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Biografen.
Søndag Aften Kl 8
Storbyens fremmede Fugle.
Filmsroman i 7 Akter fra Paris's
Kunstner- og Natteliv.

En god Hest,
14—15 Aar, ca. 10 Kv. 6 Tom,
ønskes til Købs.
„Hallelyst“ Allinge.
Tlf. Sandvig 6 og 47.

Al Lastkørsel udføres
samt **Svin** til Slakteriet a 75 Øre
pr. Stk.
Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.
Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tejn.

Elegante Visitkort
50 Stk. med Navn 2 Kr.
TAKKEKORT billigt.
Allinge Bogtrykkeri.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Al Lastkørsel
udføres, samt Kørsel med Svin til
Slakteriet hver Torsdag.
C. Jensen, Tlf. Rø 59 y.

Ny lukket Bil
udlejes.
L. P. Olsen, ved Tejn St.
Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Søger De en Livsledsagerske
skal den gamle Cytle sælges, ønsker De
Afgang over Deres Ejendom forbudt,
har De fundet et Par Galoscher, skal
ger være politisk Møde eller Val, har
De Kreaturer til Salg eller vil De
tøbe Jaadaune, har De faaet nye Va-
rer hjem, paatager De Dem Reparati-
oner, har De startet en ny Forretning —
hvordan skal Folk saa faa det at vide,
hvis De ikke averterer i det Blad, som
virkelig læses.
„Nordbornholm“
Læses af alle i Nordre Herred og er
derfor et fortrinligt Annonceblad.
Send Deres Annoncer til „Nord-
bornholm“, Telefon Allinge 74.

Gør et Besøg
i Undertegneds Sadelmagerforretning,
hvor De vil finde alt i **Selctøj, Kit-
Bag, Rygsække og Kurvemob-
ler.** Bilpolstring udføres.
H. P. KOFOED
Tlf. 13 Hasle

Allinge Skæperi
Optændningsbrænde altid paa
Lager, billige Priser.
Tlf. 29. Geert Hansen.

Fest- og Bryllupssange
leveres billigt fra
Allinge Bogtrykkeri.

Grindringsliste.
—
Allinge-Sandvig.
Afholdelsforeningen: Fm. Karetmager
Andr. Pedersen.
Allersrentende: Fm. Murer Edd.
Holm.
Allinge-Sandvig Stenværkers Sygefasse
Fm. Hans Madsen, Sene.
Kasf. Carl Jørgensen, Strandvejen.
Allinge Sygefassers Sygeplejeforsikring
Fm. Frederik Pedersen.
Vlaa Kors: Fm. Murer Edd. Holm.
Vorgmesterkontoret 2—4 Eftm.
Brandinspektør: Smedem. Carl Peter-
sen.
Bornholms Brandforsikringselskab
Sognekomm. Alfred Larsen.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang
Folkebogfamlingen (Borgerstolen 1. Sal
Læsestuen Søndagene fra 5—9 Eftm.
Udlaan Mandag og Fredag 7—8,
samt Tirsdag 3—4.
Folkeregistret: Kommunekontoret,
Good Templar Ord.: Fm. Carl Lind-
gren.
Hjælpekasen. Form. Frk. Petra Møller.
Kasjerer Fru Alfr. Petersen.
Jernbanest. Varehuset aabent for Gods
8,30—12 og 2,30—6.
Kæmnerkontoret 10—12 og 2—3.
Lørdag tillige 6—8.
Kirkebørgen 3—4.
Laane- & Distriktofbanken 2—4 Eftm.
Postkontoret Allinge Søndagene 9—12.
og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6
Politik. E. A. Larsen, Allinge. L. P.
Mouritzen, Sandvig. Kontor Strand-
vejen.
Storstensfejer E. N. Nielsen.
Tlf. Hasle 43.
Sparekassen 9—12 og 2—4
Stempelfilial i Sparekassen 9—12 og 2-4
Branddirektøren do.
Statsanstalten for Livsforsikring ved
Stationen. Kofod. Kontortid: 9—12
Fm.
Sygehuslægen 8—9 og 2—3.
Sygehuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.
Sygekassen. Fm. Bager P. Holm.
Kasjerer Herm. M. Jensen.
Telegrafstationen 9—12 og 2—6.
Toldamret 8—12 Form. 2—5 Eftm.
Østfjødabed „Bornholm“.
Fm. Forretningsbest. M. Bech.

Intet Blad
træffer Deres
Kundekreds
bedre end
Nordbornholm!

Færdselsregler
—o—
i Henhold til Loven af 1923.
Fodgænger! husk, at Gade og Vej
benyttes af Køretøjer, som pludselig
kan komme til Syne; derfor: Se dig
godt for, før du gaar ud paa Kørebanen.
og træd aldrig baglæns ud paa den.
Skal du over Gade eller en Vej, saa
husk at se til begge Sider, før du gaar
ud paa Kørebanen, og gaa saa tværs
over, ikke skraas over Kørebanen.
Læg Mærke til de Tegn, som Kuskene
eller Chafførerne giver: strækker de Pi-
sken eller Haanden ud til Siden, kan
du se, til hvilken Side de vil svinge.
Du skal særlig passe paa ved Gade-
hjørner og Vejkryds; der kan komme
Køretøjer, som drejer fra den ene Gade
eller Vej ind i den anden.
Gaa aldrig pludselig frem bag om et
Køretøj, men overbevis dig først om,
at andre Køretøjer ikke kommer frem
paa den anden Side.
I Byerne bør du gaa paa det Fortov,
som du har paa venstre Haand og paa
Landevejen i venstre Side af Vejen, saa
vil du have let ved at se, om Køretøjer
nærmer sig.
Vær hensynsfuld mod andre, saa at
det bliver let for alle at følge Færdsels-
reglerne, og advar dem, der uforsigtigt
handler imod dem.
Cyklist! Før du er sikker og øvet
bør du aldrig køre paa Gader og Veje,
hvor Færdslen er stærk.
Hvor der er Cyklisti, skal du benytte
den, hvis den ligger paa din højre Haand.
Giv Tegn, forinden du standser eller
drejer til Siden, og husk at dreje i stor
Bue til venstre og lille Bue til højre.
Kør aldrig bagfra forbi andre Køretø-
jer i Gade- eller Vejkryds.
Kør altid hensynsfuldt og søg at und-
gaa at tilspøjte Fodgængere og andre
i daarligt Føre.

De Averterende

anmodes heftigst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14148, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med fersk og røget **Flæsk, Morbrad og Karbonade** hjemmelavet **Fars, Medister, Sylte, Leverpostej og Lungepølse**. Alt i **Paalæg og Konserves**.

Friske **Slagterivarer** Onsdag og Fredag.

Johanne Hansen Tlf. 45.

Kaffestel og Spisestel.

Under Udsalget denne Maaned realiseres pæne Stel af god Kvalitet langt under Værdien.

Endvidere sælges alle Emaljevarer og Køkkenudstyr til meget smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Tiden er nu inde for gode, varme

Vi har et stort Udvalg i moderne Farver og Kvaliteter til mange forskellige smaa Priser. Bemærk!

Nye Sendinger, moderne Farver.

NB. Under Udsalget gives 10 pCt. Rabat.

Nordlandets Handelshus.

Vi realiserer en Masse

Varer, som vi har taget frem nu efter endt Statusopgørelse.

Vi kan blot nævne:

Dybe og flade Tallerkener 20 Øre,
Ølgas 18 Øre, Mælkekander 100 Øre,
Porcelæns Sukkerstel 70 Øre,
Skaale i Sæt 210 Øre,
Porcelæns Kaffekander 125 Øre,
Kaffekopper pr. Par 25 Øre,
Store Glasskaale 100 Øre.

Komplet Kaffestel til 12 Personer 25 Kr.
— Spisestel — 35 Kr.

Desuden har vi en Masse frasorteret Porcelæn, Kopper, Tallerkener m. m. m., og f. Eks. har vi nogle dejlige Bordkniive, som vi sælger for 50—75 Øre, men kom ind og se Varerne, saa vil De se, at her faar De meget for Pengene.

Produkten.

Koks fra All.-Sandvig Gasværk

sælges nu ogsaa til Beboere udenfor Kommunen.

Udleveringssedler kan købes paa **Kæmnerkontoret**, hos Cigarhandler **Johan Madsen**, Allinge og hos Købmand **Esper Hansens Eftfl.**, Sandvig.

Prisen er:

Knuste Koks 1,85. — Hele Koks 1,70. — Nødekoks 1,70.

Smaa Koks 1,25. — Kokssmuld 0,25.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omreisende Agenter, der paa Grund af Rejseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa

Efterkrav og uden Garanti.

J Sornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaende Levering. Telefon 74. Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris.

BRØDRENE ANKER. HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Rangely-Diamanten.

—0—

Tre Trin nadenfor Trappeafsatsen paa tredje Sal standsede han og følte sig omhyggeligt for i Mørket. Han fandt den elektriske Ledning og trak den ud i en lille Løkke, saa han kunde file den over med sin Kniv. Med et lydløst Sæt var han henne foran Entreedøren. I Løbet af Sekunder lystrede Yalaelaasen hans kyndige Fingre. Instinktmæssigt trak han sig tilbage i Mørket, spejdede og lyttede. Forskellige svage Lyde ude fra den store, slumrende By trængte ind til ham. Ellers intet.

Med katteagtige Bevægelser famlede han sig frem mellem Møblerne. Hans ene Haand gled langs Kantene af et mægtigt amerikansk Skrivebord, og i et Nu stod han midt foran det, bøjet over den tillukkede Klap. Han lirkede et knivfladt Instrument ind i Sprækken, følte, hvor Klappen gav efter, og havde et halvt Minut senere forceret Hindringen.

Det Indre af Skrivebordet tegnede sig tydeligt i Maanelyset. Der var Dokumenttrummene, en Midterlaage og to Rækker smalle Skuffer. I det Ydre, i hvert Fald, var det Træ altsammen, og hver af de otte Skuffer var forsynede med en lille Glasknop, der tjente til Haandtag.

Den hemmelige Viden, han sad inde med, overflødiggjorde den Anstrengelse, det vilde have kostet ham at konstatere, at indenfor denne uskyldigt udseende Skuffefacade skjulte sig et brandsikkert Rum, dækket af en svær Staalplade.

Hurtigt og i Overenstemmelse med sit hemmelighedsfulde Kendskab begyndte han at skruede de smaa Glasknopper af, en for en. For hver enkelt, han havde skruet af, trykkede han paa den tilbage-siddende Metalstilk og tøvende forventningsfuldt.

Hvilken af Knopperne, der var den rigtige, sagde hans forunderlige Viden ham intet om.

Det viste sig at det var den fjerde i venstre Række.

Da han trykkede til, sank Metalstilkens indefter. Derved sattes den hemmelige Mekanisme i Funktion, og hele Skuffefacaden svingede udefter og afslørede det skjulte Rum, der var lukket med endnu en Dør.

Det tog ham tre Minutter at aabne denne, tre Minutter, der passerende uden Knæk, uden et hørligt Aandedræt, uden en hastig Bevægelse. Han arbejdede sindigt og dog hurtigt, uden Tøven og lydløst. Roligt, uden densvage Rysten af Haanden, drejede han den inderste Dør op.

Han greb ikke til.

Han undersøgte det hemmelige Rum ganske forsigtigt med den ene Haand. Da han trak den ud, førte den et lille, fladt, skindbetrukket Etui med. Bøjet over det svære Skrivebord undersøgte han i Maanestraalens Etuiets Indhold.

Det er Sukces'ens Øjeblik, der kendetegner den koldblodige Forbryder. Han var fuldkommen behersket. Hans Hjerne var klar og rolig. Hjertet slog regelmæssigt. Forsigtigt tog om den lille Genstand, der hvilede paa Etuiets mørke Fløj.

Han løftede Genstanden mellem Pege og Tommelfinger, som man vilde løfte et lille Fugleæg, og holdt den op foran sig, saa at Maanelyset spillede og glødede i den.

Han stirrede betaget, men rolig. Det var ikke Genstandens Skønhed, der gjorde Indtryk paa ham men Tanken om, hvad selve Genstanden betød for ham.

En Lyd naaede hans Øre — en Lyd inde i samme Værelse. Han drejede Hovedet med fugleagtig Snarhed. Men ellers rørte han sig ikke og for ikke sammen.

„Bliv ved at holde den der,” sagde en Stemme tørt og roligt.

Han adlød,

„Bliv staaende, hvor De staar,” befalede Stemmen.

„Pragtfuldt Spill!”

En Skikkelse dukkede frem af Mørket i Døraabningen. Idet den traadte ud i Maanelyset, afslørede den sig som en høj, kraftig byg-

get Mandsskikkelse, meget bredskuldret.

Han var iført en løs Silkesløbrok og holdt skodesløst i den ene Haand en Revolver, som han haandterede med en egen Rutine. Hans Udtryk røbede, at han lige var blevet vækket af sin Søvn, men forøvrigt ikke var det mindste overrasket over denne Hændelse.

Han blev staaende og betragtede den funkende Genstand et Øjeblik, saa rakte han den frie Haand ud efter den.

„Tak — lad mig saa tage den!”

Han vendte sit dristige, selvsikre Ansigt mod Indbrudstyven med et humoristisk Smil. Tyven blev staaende i samme bøjet Stilling og stirrede paa ham, ubevægelig. Skodesløst, næsten ligegyldigt lukkede den kraftige Mands Haand sig om den Andens fremstrakte Fingerspidser, tog den stjaalne Genstand vejede den et Øjeblik i Haanden og stak den saa i Vestelommen.

Hans Øjne var stadig fæstede paa Indbrudstyven, halvt godmodigt spottende. Dette var en let Sejr.

„Ret Dem!”

Stemmen blev en Kende dybere nu og mere befalende.

Indbrudstyven rettede sin lille, spinkle Skikkelse.

Den Anden betragtede ham. Hans Udtryk blev mere og mere forbauset, efterhaanden som han konstaterede den lille Fyrs ordinære Ydre. Lurvet saa han ud, forhutlet, som havde han ikke faaet Mad i en Uge.

„Naa, De bildte Dem ind, at De kunde nape Rangely-Diamanten!” udbrød han i en forundret Tone. „De!” Han vedblev at betragte ham. „Det kan man kalde Ærgerighed — hos en saadan Fyrl!”

Hans nysgerrige Blikke gled videre til det aabne Skrivebord, hvor Alt laa sirligt og ordnet, som Indbrudstyven havde efterladt det. „Hvordan fik De det op?”

Indbrudstyven svarede ikke.

Den anden vedblev — med lidt sænket Stemme: „Hør nu her — De maa hellere svare paa, hvad jeg spørger om, det gør De klogest i. Det kunde nok interessere mig at vide, hvordan en Stympet som De har baaret Dem ad med at faa det dirkefri Skrivebord aabnet. Jeg venter paa Forklaring.”

Der var en tydelig Trussel i hans Ord.

„Jeg fik et Vink,” svarede Indbrudstyven mut.

„Af hvem?”

„Af en Kammerat.”

„Hvad for en Kammerat?”

„En, der arbejder for Firmaet, hvor det er lavet.” Han nikkede hen imod Skrivebordet.

Den Slobrokkede rettede paa sin Krave.

„Jeg holdt Øje med . . .”

„Med Huset her?”

„Ja,”

„Videre!”

„Og saa saa jeg i Aviserne.”

„Naa?”

„Jeg læste, at den gamle Dame — at Mrs. Rangely var blevet kørt paa Hospitalet, og at hendes Mand ogsaa havde faaet et Værelse der for at være i Nærheden af hende.”

„Og — Sønnen?”

„Han boede i Klubben, havde jeg hørt.”

„Tjenestefolkene da?”

„Jeg saa de sidste gaa hjem fra for to Timer siden.”

„Se, se — De er slet ikke saa dum endda. Men hvordan kom De ind? Der er jo Alarmapparat i Forbindelse med Døren. Vidste De det?”

„Ja.”

„Og saa — hvad saa?”

„Jeg skar Ledningerne over.”

En pludselig Vrede flammede i den spørgendes Ansigt. „Ja men hør, hvor i Djævelens Skind og Ben kunde det falde Dem ind at give Dem i Kast med saadan et Kup? Har De nogensinde før lavet noget lignende? Har De lavet andet end almindelige Smaarapserier før?” Svar!

„Nej,” mumlede Indbrudstyven.

Forts. i næste Nr.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa 3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 4 -

Gaa ikke over Aaen efter Fløde!

Køb den Fløde, der fremstilles her paa Pladsen.

Forlang hos Deres Handlende **Flaskefløde fra Mejeriet KAJBJERGGAARD.**

Fotograf Berghagen, Hasle
Atelieret er aabent hver Dag indtil Kl. 9 Aften.

Moderate Priser. Tlf. 66.

Isl. Lammekød

Jeg har endnu en lille Rest allerbedste islandsk Lammekød, som sælges til 0,65 Halvg. for Bryst og Slagstykker og 0,75 for Laar. **Letkogende gule Ærter, Flækærter, Brune Bønner, grønne Linser** anb.

J. B. Larsen, Allinge

Priserne paa Beauvais

Bajerske Pølser

i Daaser er vældig nedsatte.

J. B. Larsen, Allinge.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa Priser i ny Vogn. Kørekort garant.

Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.

Altid Udvalgte brugte Biler til smaa Priser.

Alt Malerarbejde

udføres smukt og solidt til rimelige Priser.

Ludv. Jacobsens Malerforretning

tidl. Johs. Hansen.

Værksted Nørreg. Privat Havneg. 29.

Tlf. 84. — ALLINGE. — Tlf. 84.

Altid til Tjeneste med Tilbud og Overslag.

Gummistøvler.

Stort Udvalg. Smaa Priser.

C. Larsen, Vestergade.

„Smuffen“, Søndergade

skal sælges. Billigt, lille Udbetal. Indeholder stor Hall, 3 Værelser, Spisekøkken og Balkoner. Huset er godt indrettet, god gammel Have. Thorngreen anviser.

Jeg anbefaler mig

med første Klasses Brød.

Rugbrød, Halvsigtebrød, Sigtebrød, Grahamsbrød, Normalbrød.

Alle Slags fine Kager.

Stegning og Bagning hver Dag Kl. 8 og 10 Form.

Henning Jørgensen.

Huggede og polerede

Gravmonumenter

i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser. Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling, Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.

V. Sørensen.